

Joined To HaShem Newsletter

Mike Clayton

Torah Commentary
Vayechi (He lived)
Genesis 47:28-50:26
1Kings 2:1-12
Hebrews 11:21-22
1Peter 1:3-9; 2:11-17

He Lived? He Sure Did.

The Torah portion begins with the words "He lived in the land of Egypt." I see these words revealing to us that in Egypt the life of Jacob finally made sense to Jacob. During his seventeen years he could look back over the trials and tribulations he had experienced and see that with every step he took the Elohim of his father and his grandfather had been right there with him. Though Psalm 121 had not been written yet, Jacob had lived it's words.

The final task of Jacob's life is to speak into his son's lives. Some have said he was blessing his sons, but some of these words are not blessings. It would be better said that Jacob was speaking prophecy into each of them. We see this in 49:1 when he tells them the words he speaks will come upon them in the Last Days. That being said, it should make us desire to take a long hard look at his words.

What I would like to key into this week is in 49:2. Jacob, now Israel, uses both his names here. He calls his sons 'sons of Jacob,' but refers to himself as 'Israel.' Why? Simply put, they are not living like Israel yet. Though by all outward appearance they are united as a family they are far from the true meaning of being echad (one.)

To understand this thought fully, lets look at an idea concerning the word Israel. The name Israel means 'Elohim prevails.' We could look at it as Elohim has become the center of Israel's life. Lets go a step further. The first three letters of the word Israel are, in Hebrew, yod, shin, and resh. In ancient Hebrew, the letter yod was a picture of a hand. Now if we take the yod from the front of the word and place it in the center of the word, we now have shin, yod, and resh, which makes the word shiyr (pronounced 'sheer') and means 'song.' So when the hand of Elohim is in the center of the life of Israel, he

Torah Commentaar
Vayechi (Hij leefde)
Genesis 47:28-50:26
1Koningen 2:1-12
Hebreeën 11:21-22
1Petrus 1:3-9; 2:11-17

Leefde hij? Zeer zeker.

Het Torah gedeelte begint met de woorden "Hij leefde in het land van Egypte." Ik zie dat deze woorden ons onthullen dat in Egypte het leven van Jakob eindelijk zinvol voor hem was. Gedurende zijn zeventien jaar kon hij terugkijken op de moeilijkheden en beproevingen die hij had meegemaakt en zien dat bij elke stap die hij zette de Elohim van zijn vader en zijn grootvader bij hem waren geweest. Hoewel Psalm 121 nog niet geschreven was, had Jakob de woorden ervan geleefd.

De laatste taak van Jakob's leven is om in het leven van zijn zoons te spreken. Sommigen hebben gezegd dat hij zijn zonen zegende, maar sommige van deze woorden zijn geen zegeningen. Het zou beter zijn om te zeggen dat Jakob in elk van hen profetieën sprak. We zien dit in 49:1 wanneer hij hen vertelt dat de woorden die hij spreekt in de Laatste Dagen over hen zullen komen. Dit gezegd zijnde, zou het ons moeten doen verlangen om zijn woorden lang en zorgvuldig te bekijken.

Wat ik deze week mee wil nemen staat in 49:2. Jakob, nu Israël, gebruikt hier zijn beide namen. Hij noemt zijn zonen 'zonen van Jakob', maar verwijst naar zichzelf als 'Israël'. Waarom? Simpel gezegd, zij leven nog niet als Israël. Hoewel ze van buitenaf gezien verenigd zijn als een familie, zijn ze nog ver verwijderd van de ware betekenis van 'echad' (één.)

Om deze gedachte volledig te begrijpen, laten we eens stilstaan bij een idee over het woord Israël. De naam Israël betekent 'Elohim heerst'. We zouden er naar kunnen kijken als Elohim is geworden tot het centrum van het leven van Israël. Laten we nog een stap verder gaan. De eerste drie letters van het woord Israël zijn, in het Hebreeuws, jod, shin en resh. In het oude Hebreeuws was de letter jod een afbeelding van een hand. Als we nu de jod van de voorkant van het woord nemen en hem in het midden van het woord plaatsen, hebben we shin, jod en resh, wat het woord shiyr

becomes the song of Elohim.

What did it take to make a Jacob into an Israel who could become the song of Elohim? Trials and tribulation. In the life of Jacob these trials and tribulations had names like Esau and Laban, not to mention what he went through with his own family. Now he was in Egypt, but the last days of his life would be his song unto the One who had become the center of his life.

As a new Gregorian year is upon us, I make no predictions of what this year may bring. It does however appear that a few trials and tribulations may be in store. No matter what happens, the principles of the life that turned a Jacob into an Israel can once again be played out. This time it will not be for a single man, but rather for a people called The House of Jacob, The House of Israel. So as we begin this year may we always be conscious of where the 'Yod' is in our lives. For the same yod which leads Israel is the yod which desires to be in the center of Israel. Maybe this is the idea David was bringing forth when in Psalm 22:3 he said, "Elohim is enthroned on the praises of Israel." When Israel makes Elohim the center of its life, He makes Israel the center of His life. And it is only when that happens that the House of Jacob is transformed into the House of Israel.

(uitgesproken als 'sheer') maakt en 'lied' betekent. Dus als de hand van Elohim in het midden van het leven van Israël staat, wordt hij het lied van Elohim.

Wat was er nodig om van een Jakob een Israël te maken die het lied van Elohim zou kunnen worden? Beproevingen en problemen. In het leven van Jakob hadden deze beproevingen en problemen namen als Esau en Laban, om nog maar te zwijgen van wat hij met zijn eigen familie doormaakte. Nu was hij in Egypte, maar de laatste dagen van zijn leven zouden zijn lied zijn voor die Ene die het centrum van zijn leven was geworden.

Nu er een nieuw Gregoriaans jaar aanbreekt, doe ik geen voorspellingen over wat dit jaar zou kunnen brengen. Het lijkt er echter op dat er een paar beproevingen en problemen op komst zijn. Wat er ook gebeurt, de principes van het leven dat een Jakob in een Israel heeft veranderd, kunnen opnieuw worden toegepast. Deze keer zal het niet voor één man zijn, maar voor een volk dat het Huis van Jakob, het Huis van Israël, heet. Dus als we dit jaar beginnen mogen we ons altijd bewust zijn van waar de jod in ons leven is. Want dezelfde jod die Israël leidt, is de jod die in het centrum van Israël wil zijn. Misschien is dit de gedachte die David naar voren bracht toen hij in Psalm 22:3 zei: "Elohim troont op de lofprijzingen van Israël". Als Israël van Elohim het centrum van zijn leven maakt, maakt hij van Israël het centrum van zijn leven. En het is pas wanneer dat gebeurt dat het Huis van Jakob wordt getransformeerd in het Huis van Israël.